

TOVERI

Järjenn suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina. TOIMITUSKUNTA: W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, A. N. KOSKELA, K. E. HEIKKINEN TOVERI (The Comrad) The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society. Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements. TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON. AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879. SUBSCRIPTION RATES: IN THE UNITED STATES AND CANADA: For 1 year \$3.75; For 6 Months, \$2.00; For 3 Months, \$1.25; For 1 Month 50c. TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA: 1 vuosikerta \$3.75; 6 kuukautta \$2.00; 3 kuukautta \$1.25; 1 kuukausi 50c. SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE: 1 vuosikerta \$6.50; 6 kuukautta \$3.50.

Ilmestys hinta 40c palstatuimalta. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja multovärsyllä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, haju- ja nimenmuutos-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, aviolo-ilmotukset \$1.00 kerta. Selvitys ilmoitukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuimalta: 1 v. 20c, 2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomenetaa vapaasti. Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa. Telefoonin nro. 365, toim. 832.

Tiedustelujen johdosta

Vaikkakin asevelvollisuuspakkoa koskevat lait ovat mielestämme selitetyt lehdestämme enemmän kuin riittävästi, olemme saaneet usealta lehtemme lukijalta yksityisiä kirjeitä, joissa kysytään kutkavat ovat sen alaisia. Niille voimme tässä vielä sanoa, että uusi asevelvollisuuslaki määrää jokaisen miespuolisen a-sukkaan joka viimeistään kesäkuun viidennen päivän täyttää 21 vuotta ja joka ei vielä sinä päivänä täytä 31 ikävuottaan rekisteräutuaamaan, olipa terve tai sairaas, maan kansalainen tai ei. Kaikkien, vieläpä vankiloissa ja sairaaloissakin oljain ja hien mukaan rekisteräututtava. Yhdelläkään sen ikäluokan miehellä ei ole vapautta. Lain mukaan ovat asevelvollisuuspakon alaisia kaikki ne jotka ovat ottaneet ulos ensimmäiset paperinsa, samoin kuin nekin jotka omaavat täydet kansalaisoikeudet. Siirtolaisvirastosta saamiemme tietojen mukaan on kaikkien niidenkin jotka aikovat matkustaa pois maasta, rekisteräututtava kotikaupunginsa äänestyspaikalla ennen lähtöään, jos tahtovat välttää selkkauksia. Laki määrää vuoden vankilaa sellaiselle joka kieltäytyy rekisteräututtamasta ja toimitetaan rekisteräutuminen vankeusajan loputtua. Arvannosto tapahtuu rekisteräutumisen jälkeen ja rekisteräutuskorttiin voi jokainen merkitä millä perusteella vaatii vapautusta asevelvollisuudesta.

Nykykaikaisen palkkatyöläisen luonteenomainen tunnusmerkki

Nykyajan palkkatyömiehen on nimia kauan proletari, kun ei hän omista tuotannonvälineitä, olkoonpa että hänen asemansa kuuluttajana on käynyt niin tydyttäväksi että hänellä on korkeinta, huonekaluja, vieläpä oma talonsakin. Kaukana siitä että hänen asemansa kuluttajana tekisi hänet kelpaamattomaksi proletariin luokkajärjestelmään, se vain saattaa hänet tilaisuuteen vieläkin tarmokkaammasti ajatella sitä. Tämä taistelu ei ole hänen kurjuutensa tuote, vaan se on hänen ja hänen tuotantovälineittä omistajan välisen vastakohtan tuote. Ei kurjuuden voittaminen, jos se olisi mahdollista, vaan tämän vastakohtan voittaminen voi synnyttää yhteiskunnallisen rauhan. Mutta se on ainoastaan siten mahdollista että työväestö taas saavuttaa omistusoikeuden tuotannonvälineisiinsä. Ei se että talonpoika näkee nälkää, ei se että hän on velkaantunut, vaan se että hän alkaa myydä työvoimaansa ja ostaa markkinoilta elintarpeita, ratkaistaise voidaankin hänet ottaa taistelevan köyhälistön riveihin. —Karl Kautsky.

Palkkatyö ja elämisen vapaus

Porvarillisten kuullee moittiskelevan työläisiä siitäkin, ettei niillä ole rakkautta ja harrastusta työhönsä. Pitäisikö sitäkin olla ja voisiko sitä olla? kysyy vasta-vooron koneihin nojautuvan teollisuuden ja yleensä kapitalistisen suurtuotannon palkkatyöläisiltä raatava. Tulkaa ja katsokaa, sanoo hän tiedonhaluiselle. Tuo työläinen vie oppia haluaan mukaansa työpaikasta, verstaastaan tai tehtaastaan, missä muutamman sadan tai tuhannen nellömetrin alalla, monessa kerroksessa, häirii satoja, ehkä tuhansia yhtyneen pölyn ja hien meikien tuntemattomiksi likaamia työmiehiä ja työnaisia kuumementapaisella kiiireellä. Täällä sitä rakkautta ja harrastusta työhön pitäisi sitten syntyä, sanoo se työmiehenä purevalla äänensävyllä. Tuo kiiire, melkein hengen häntä? Mistä se? Työnantajan näkemyksessä ja hänen pomejansa urkkuva silmäkö sen aiheuttaa? Tietenkin sekin, vastataan, sillä ellei häiri riittävästi, katsoo isäntä ja pomo, että työläisestä ei ole sitä työtyytyä, mikä tahdottaisiin olevan ja silloin saa mennä. Sillä näkökohdalla, selittää se työmiehenä, ei meitä täällä pidetä sen vuoksi, että me eläisimme ja toimeentulisimme, vaan jotta valmistaisimme tehtaalle tavaroita ja vielä mahdollisimman halvalla. Se on siis tehtailijan, tehtaan omistajan yhtiön voitonhalu, mikä kiirettä panee. Se se panee nuo koneetkin niin vinosti herkeämättä pyörimään. Kone on kyllä tarkoitettu korvaamaan ihmistyövoimaa. Korvaahan se sitä. Mutta kapitalistien käsissä siitä tulee hirvettä riistämisenä, kiireenpanijaa, hengenhukkaa, terveyden vaara. Kone ei voi korvata ihmistyövoimaa kokonaan. Se tarvitsee käyttäjänsä, työläisen. Ja siitä hetkestä alkaen kuin työläinen joutuu koneen ääreen, se kassa työskentelemään tulee hänestä koneen käskylinen, sen tottelija, ellei tahdo saada potkua tai joutua sen murskattavaksi tai silvottavaksi. Koneensa käyttöön työläisen ei tarvitse suuria ajatella, harkita ja tuumailia kuinka olisi meneteltävä, jotta valmistettava tuote tulisi juuri sellaiseksi kuin olisi aiottu. Hänen on ennenkaikkea opittava käyttämään konetta oikein, suorittamaan määrättyt otteet, liikkeet määrättyä hetkellä, kone pitää muusta huolen. Työläisistä tulee koneen lisä. Tuo työläinen tuon koneen ääressä tekee nuo liikkeet päivästä päivään. Tuo toinen taas nuo liikkeet samoin. Sanokaapa, luuletako tuon herättävän rakkautta ja harrastusta? kysyy kaeselijalta työmiehenä. Odottamatta vastausta hän sanoo vakavasti: yksityisyydestä, yksipuolisuudesta, hengenhäviöstä ja kuolettavasta se on. Ja sitä enemmän se on sitä, kun tietää ja tuntee luissaan ja yi-

missään, koko olemuksessaan, että tuo kaikki on juuri sellaista kuin se on ja käy juuri niin kuin se käy, jotta kapitalistien riistovoitto yhä kasvaisi. Sillä eihän tällaisella laitos pyöri ja nuo työhannat haamut yöhii, jotta ihmisille valmistettaisiin elämisen välineitä, vaan että kapitalisti saisi voittoa ja kasvaisi hänen pääomansa, menkööt tavarat vaikka meren pohjaan, lisä opas katkeralla äänensävyllä. Voisiko moieni herättää rakkautta ja harrastusta raatajassa työhönsä? Ei, totisesti. Päin vastoin täytyy sen synnyttää vastenmielisyyttä ja inhoa. Sitäkin syvempää, mitä kipeämmin koskee nälkäruuska, mitä tunnottomampi on riistämisen, mitä kauemmin on koneen orjana yhteenmittaan oltava ja mitä niukempi ja köyhempi on tuoteentulo ja elämä työläisellä tehtaan portin ulkopuolella. Se opetus, minkä nykyaikaisen suurtehtaan työläinen surisevien koneitten ääressä ja pölytetyineitten ihmishaamujen keskellä voi näin tarjota, järkyttää ja herättää vakuutuksen, että ne, jotka vaatisivat rakkautta ja harrastusta työhönsä kapitalistien koneitten orjilta, vaativat mahdollista. Mutta niin ei ole laita ainoastaan koneitten ääressä työskentelevien, opastaa toinen työläinen. Sama työnjako, mikä koneellisesti teollisuudessa vallitsee, sama kannustin, mikä siinä ajaa kapitalistia riistoansa korkeimmalleen kohottamaan, vallitsee ylipäänsä nykyaikaisessa suurtuotannossa kaikkialla. Ja niin täytyy vallita myöskin samat seuraukset. Rakentamiskin on jo suurelta osalta tuotannontuote, suurtuotannonkone, sanoo rakennustyöläinen. Sielläkin vallitsee pitkälle kehitetty työjako. Tunnistat tuntiin, päivästä päivään samolla työläisillä samoja kädenliikkeitä, samoja lihasten ponnisteluja, samoja ruumiin asentoja ja vään- töjä. Ei siinäkään tarvita työläisen ajatusta, henkistä ihmistä mukana läheskään samassa määrässä kuin silloin kun rakentaja oli itse arkkitehti ja tekijä. Missä olisivat ne tekijät ja vaikutimet, mitkä tällöinkään voisivat herättää rakkautta ja harrastusta työhön, työhön, minkä kautta riistetään? Ei tapaa mitään kapitalistisen suurtuotannon alaa, missä pääpiirteissään nuo samat ilmiöt eivät olisi vallitsevina. Mutta n.s. henkisen työn alilla tuki on asia toisin, sanoo joku, jolla vielä on mielessään rakkaus- työhön-kaasulinsa. Vaan eipä senkään aloilta löydy turvapaikkaa. Yhä kasvavassa määrässä on sekin kehittynyt suurtuotannoksi työjokoinen ja pitkälle kehittynyt erikoistumiseen. Kapitalistien tuotantoelämän kannustin, riistovoitto ja sen aiheuttama kilpailu, ovat henkisen työn alallaikin työnsä yksitoikkoisuutta ja kuolettavaa yksitoikkaisuutta. Sillä henkinen työkin on nykyään tavarantuotannosta samoinkin teollinen työ. Henkinen työkin on suurelta osalta jo palkkatyötä, tekijän ulkopuolella olevain voimien säätämää ja määräämää. Kapitalismi, joka tarvitsee riistotarkoituksensa henkistä työvoimaa, on tukahuttanut henkisen työn vapautta ja vapaan kehittymisen. Se on ostanut sen palveluksensa, painanut sen käskylin- seksensä ja käyttänyt sen saavutettuja riistovoittonsa kartuttamiseksi, orjuttanut henkisen työn tekijöitä siihen määrään, että niistä eräät kokonaan tylsyvät tuomossaan niin, etteivät osaa edes inhotu prostitueerattua asemaansa, toiset taas syvästi vihan- tekoittavat kapinoida vastaan. Mutta onko silloin ihme, että rakkautta ja harrastusta työhön näilläkin aloilla kapitalismin vallitessa on kaikkoonut pois! Kapitalistisen suurtuotannon työ on siis yksitoikkoista ja kuolettavaa. Sen voivat todistaa miljoonat raatajat. Ja ne todistavat sen joka päivä. Siihen on pakko, sillä se työ niitä kiusaa suunnattomasti. Ne tuntevat ja

tietävät, että kapitalismin työ- orjina ollessaan ne eivät elä, elä oikeata, rikasta ja täyteläistä ihmisen elämää. Eläminen alkaa kapitalismin ruumiillisen ja henkisen työn palkkalaisella vasta työn loputtua, koneen äärestä poistuttua, työpajasta lähedettyä, toimesta mentyä, vasta työpajan porttien ulkopuolella. Vasta silloin aukeaa kapitalismin palkkatyöläiselle se vapaus, mikä kapitalismin vallitessa kulloinkin hänellä on tarjolla. Työpajassaan, työmaallaan, koneensa ääressä ei hänellä sitä ole. Vasta työn päätyttyä voi työläinen omistaa aikansa ja hengen voimiaan järkevästi käyttämällä, perhe- ja seura-elämälle, vasta sen jälkeen hän voi tavotella taidentaitoa, omistaa aikaa ajatteluun ja teolliseen harrasteluun, voimistuttavaan urheilun ja jalostavaan huvitteluun, sikäli kuin olosuhteet hänelle niihin käsiksi pääsemisen tarjoavat. Mutta se on selvää, että se se vasta elämä on, eikä se hillitön, kuumeinen, helvetillinen riehuuta työhuoneesta tai työmaalla. Ihminen tahtoo elää, elää mahdollisimman runsain siemauksin. Mutta kapitalismin palkkaorja ei voi elää, ellei hän ensin vapautu työstä. Voimakkaana sykättelee työväenjoukoissakin sentähden elämisen halu ja tarve. Valtavasti se kiihottaa tahtoa ja mielikuvitusta. Mitenkä voi palkkatyöläinen itselleen aikaa elämiseen hiukan enemmän hankkia? Ei mistään muusta kuin työajasta sitä aikaa saa. Sitä on siis lyhentettävä. Ja katsokaa, kuinka sanankäytännöllisesti ja välttämättömästi ja väsymättömästi työväenjoukot ponnistelevatkin työajansa lyhentämiseksi. Sillä ne tietävät, että sen lyhentymisen tuo mukanaan kyllä taloudellisia etujakin, mutta ennen kaikkea, että se puolittanut, tunti tai pari, millä työaika lyhenee työkooneen ääressä, rakennuskä- pellolla tai verstaassa, merkitsee puolta tuntia, tuntia tai paria tuntia enemmän aikaa elä- miseen, elämälle. Se ponnistelu pitemmän ajan valtamiseksi elämiseen on liian usein kuitenkin kovin raskas ja vaivaloista. Monasti ponnistelu eivät kaikista huolimatta vie suutuisaan tulokseen. Mutta mitä raskaampaa se ponnistelu on, mitä yksitoikkoisempaa ja kuolettavampaa toisaalta kapitalistinen palkkatyö, mitä kovemmin riisto kohtaa työväkeä, sitä vastenmielisemmältä tuntuu palkkatyöläisen elämisen kaipuu. Ja niinpä rakentelevat työläiset järjestöjensä suuriksi ja voimak- kaiksi, keräävät luokkatarmo- oja, kasvattavat sitä, jotta niiden avulla saisivat kaikista huoli- matta itselleen enemmän elämis- vapautta jo kapitalistisessa yhteiskunnassa. Mutta samalla ei- vänt ne hetkeksikään jättä mielestään taistelunsa suuria päämää- rää, jonka toteuttaminen vasta merkitsee tulevaisuuden ihmis- kunnalle ja sen yksilöille kor- keinta ja täyteläisintä elämisen vapautta ja elämää.—Kam.

Taantumushaaveita

Alituinen pyrkimys parantamaan asemaansa, tuntevat kau- tenkaan tarkoin miten mikin toi- menpide vaikuttaa yhteiskunnal- lisiin suhteisiin ajaa työväestön- kin monessa tapauksessa tekoi- hin, joissa se on oman asemansa parantamisen nimessä joutuu tu- kemaan taantumuskellisia pyrki- myksiä. Porvariluokkien tavallista toi- menpitemään on koettava saada työ- väestön kannatus kaikenlaisille toimilleen, jotka tarkoittavat mil- löin maan teollisuuden, milloin sen kaappauksien laajentamista ja milloin mitään. Näitä kaik- kien toimenpiteitä suunnitellaan mutka sillä että siten hankitaan työväestölle enemmän työtä ja tehdään sen toimeentulo helpom- maksi. Valloittussodan käynten samoin muun sellainen valtion

toimi, johon työväestöltä vaadi- taan kannatusta, koska valtakun- nan alueet siten laajenevat ja sen teollisuustuotteet saavat parem- man menekien. Edellämainittuja lukuunotta- matta ovat yleensä kaikki toi- menpiteet, josta työväestö por- variston kehoituksesta yhtyy yri- dessä porvarien kanssa muka pa- rantamaan maan tuotantoa, taan- tumuskellisia, sillä tuotantoa ei koskaan paranneta työläisten työsaannin, vaan porvarien voi- tonsaannin eduksi. Joskaan työ- väestöllä ei ole kaikissa tapauk- sissa syytä jarruttaa teollisuuden kehitystä, ei sillä ole suinkaan syytä asettaa porvaristoa siinä tukemaankaan. Ja erinäisissä ta- pauksissa, kuten esim. siirtomaa- poliitiikassa on sillä syytä asettaa sitä vastaankin, sillä teollisuuden kukoistus voi silloin tapahtua vain vieraitten kansojen riistämisen- sä, eikä työväestön sovi antaa sellaiselle kannatustaan. Samaten asettu työväestö tu- kekamaan taantumuskellisuutta sil- loin kun se esim. asettu rauhan- pyrkimyksiä vastustamaan. Sel- laiset menettelyt kuin esim. Gompersin, kieltäytyessään otta- masta osaa ammattiliitojen kans- sainväliseen kongressiin, ovat mi- tä tyypimäisiä, ei ainoastaan työ- väenliikkeelle ikuisiksi häpeäksi, vaan myöskin vahingoksi. Ne osoittavat luokkatietoisuutta puuttutta, ja milloin hyvänsä työväestön toiminnasta sitä puuttuu, on koko toiminta sat- tumen varassa, sekä useassa ta- pauksessa kokonaan työväestöl- le vahingollista. Reformiharrastukset eivät sin- kaan ole hylättäviä, mutta kai- kenlaiset reformiharrastukset ei- vät sentään sovi työväenliikkeelle ohjelmaan, eivätkä ne oikeastaan olekaan mitään reformiharras- tuksia, vaan taantumushaaveita. Orjasieluisuus ja porvarillinen kasvatus Kaupunki- ja maalaikoulujuen- me puutteellisuksista ja tarpeis- ta on kirjoitettu laskemattoman paljon. On kirjoitettu usia opi- kirjjoja täydellisten pedagogi- ihanteiden mukaan, on järjes- tetty usia istuimia ja asettu ne ajanvartimien terveysopillis- ten sääntöjen mukaan, ja opeta- jat ovat kasvattanut kaikin puo- llin pedagogiikan vaatimusten mukaan. Mutta kuitenkin kai- kista näistä edistyksellisistä ja taantumuskellisista muutoksista huolimatta joiden alaisena koko maailman kasvatuksellinen ko- neisto on ollut, me edelleenkin kuulemme ne samat valitukset että kaupunkien enempää kuin maaseutuunkaan koulut eivät kasvata tulevista kansalaisista avomielisiä, tieteellisiä ja edis- tymielisiä ihmisiä ja työläisiä. Kun katsoimme tätä kasvatus- kysymystä tutkijan kannalta, niin huomaamme että syy ei ole- kann niissä yksityisissä jotka epäiteekkeästi työskentelevät ni- den elämän polun tavoittamiseksi jotka juuri ovat lähdessä pit- källe matkalleen, vaan että ne n. s. viat ovat vain huonollisia, tilanteita, jotka johtuvat voimas- saolevista tekijänsä, uskon- nolliisista ja maallisesta kasvat- tusjärjestelmästäme. Valtaluokan ajatustapa vallit- seva ajatustapa. Koko kasvatusjärjestelmäme niin maalla kuin kaupungeis- sakin lepää luokkaeroavaisuuskel- lä, ajatuksella johtajan ja joh- dettavan olemassaolosta. Tule- vien kansalaistemme mielin pain- nettu ihanne on sen luokan ihane- nen joka on vallannut joltensikin omaisuuden pitämällä hallussaan luonnonrikkauksia ja siten kas- vattanut itsensä ruumiillisen työn teon halveksimisen ja sitä vastaavan henkisen orjamaisuus- den. Opetetaan että ainoastaan ni- den, jotka ovat sekä henkisesti että yhteiskunnallisesti huono- massa asemassa, on työskennel- tävä elääkseen, s. o. ansaittava toimeentulonsa ruumiillisella työllä, ja että "huomatunimat kansalaiset" ja "suuret miehet"

ovat roskaajoukkojen s. o. tavalli- sen kansan "johtajia" tai "ajurei- ta". Tällaisen opetustavan kaut- ta aikaan saatu henkinen tilanne koulunurissa aiheuttaa sen mitä voidaan kutsua orjan psy- kologiaksi. Ja tämä sama psy- kologia on vallalla niin maaseutu- kouluissa kuin kaupunkikou- luissakin; eroitus ei ole laadun- sa vaan tavassa jolla se aikaan saadaan. Kasvattaa kuuliaisia orjia. Orjan psykologialla tarkoitamme sellaista mielentilaa, joka on erikoisen altis kuuliainen orjan muodostamiselle. Pojassa jota huvittaa leikkipyyssyillä ja sota- ascilla leikkiminen, karkaa mi- litarinen mieliala, — kutsum- me sitä sotilaa psykologiaksi. Tyttönen joka leikkii nukeilla, kasvattaa itsessään äiteys-psyko- logiaa, koneilla leikkivä poika- nen mekaniikan psykologiaa, ja niin edespäin kautta koko ihmis- rodun toiminnan vaiherikkaan sarjan. Tottelevaisuus vastalauseita. Oppikouluissa kasvatettu or- jan psykologia perustuu niille ankarolle ja mielivaltaisille opetustavoille ja järjestys- ja kurin- pitosäädöksille, joiden mukaan lapset opetetaan ylempien tah- dotomiksi tottelijoiksi. Olipa koulumestari oikeassa tai vääräs- sä, esiintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Tällainen suhde kas- vattaa luontaita jotka todellises- sä elämässään alistuvat poliiti- kalle, esintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Tällainen suhde kas- vattaa luontaita jotka todellises- sä elämässään alistuvat poliiti- kalle, esintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Orjan psykologia perustuu niille ankarolle ja mielivaltaisille opetustavoille ja järjestys- ja kurin- pitosäädöksille, joiden mukaan lapset opetetaan ylempien tah- dotomiksi tottelijoiksi. Olipa koulumestari oikeassa tai vääräs- sä, esiintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Tällainen suhde kas- vattaa luontaita jotka todellises- sä elämässään alistuvat poliiti- kalle, esintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Orjan psykologia perustuu niille ankarolle ja mielivaltaisille opetustavoille ja järjestys- ja kurin- pitosäädöksille, joiden mukaan lapset opetetaan ylempien tah- dotomiksi tottelijoiksi. Olipa koulumestari oikeassa tai vääräs- sä, esiintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Tällainen suhde kas- vattaa luontaita jotka todellises- sä elämässään alistuvat poliiti- kalle, esintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Orjan psykologia perustuu niille ankarolle ja mielivaltaisille opetustavoille ja järjestys- ja kurin- pitosäädöksille, joiden mukaan lapset opetetaan ylempien tah- dotomiksi tottelijoiksi. Olipa koulumestari oikeassa tai vääräs- sä, esiintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta. Tällainen suhde kas- vattaa luontaita jotka todellises- sä elämässään alistuvat poliiti- kalle, esintyy hän oppilaan edessä sellaisena personoituneena mah- tina jota on toteltava vastuste- lematta.

Toimittaja halutaan

Täten julistetaan apu-toimitta- jan paikka Toverissa toimeensa kykenevien puolueoverien haec- tavaksi. Hakijan tulee osata kunnollisesti ainakin englannin- ja suomenkieltä, käsitää sosialis- min periaatteet ja tuntea tämän maan, samoin kuin yleismaail- mallistakin työväenliikettä. Hakemukset vaatimukseen ovat lähetettävät ennen kesäkuun 9 päivää, 1917, osotteella: Toverin johtokunta, Box 99, Astoria, Ore.

ta jäsenistöä "paremmin kehity- tyneen avivostonsa" perusteella. Vieläpä sosialistipuolueessakin joka on ainoa kumoukselliselle talousopille perustuva poliittinen puolue Amerikassa, tavataan ka- pitalistisen kasvatustavan vai- kutuksia. Olemme aivan äsket- tain saaneet alistua sellaiseen nöyryyteen jolloin on täytynt nähdä keskiluokasta tulleitten jäsenien koettaneen polkea alas enemmistön tahdon muka paremmin kehittyneen avivostonsa ja johtajavaltansa perusteella, pyrkin tekemään tekoja jotka puolueen varsinaisen jäsenistö on kieltänyt selvästi ymmärret- tävällä tavalla.

Tiede ja vallankumouksellisuus.

Maailma odottaa sellaisen kas- vatustajanelämän perustamista joka lepää tieteellisillä totuuksil- la, jonka vallitessa oppilaskin on tosiasiain tutkija eikä määrätty- jen vanhenneitten säädöksen su- lattaja. Yksikään suuri vapau- tusliike ei ole viimeisten vuosi- den kuluessa saavuttanut pysy- väisempää menestystä ilman om- mia oppimis- ja tutkimuslaitoi- ksiaan, joissa oppikouluin huoma orjan psykologia juurrutetaan pois ja tieteellisille totuuksille perustuva vapautusajatus istute- taan sen tilalle. Työväen luok- ka, jolla ei ole mitään menetet- tävää, mutta kaikki voitettava- naan, voi saavuttaa ihanteensa — työväen luokan yhteiskunnal- lisen ja taloudellisen vapauttami- sen köyhyyden, voittojen ja pet- tyymysten kirouksesta — vain asettamalla oikeaoppisten oppi- kouluin luoman orjan psykolo- gian tilalle tieteellisyiden ja ku- mouksellisuuden vakavat totu- det. — W. W. Pannell, B. C. Federationissa.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

"Sivistystaistemme" Englantilainen ministeri Hender- son, joka kerran muistaaksemme kuului jonkin työväenjärjestöön- kin — taitaapa kuulua vieläkin, on selittänyt, että nykyisessä sodassa on tuottu vasta yksi kansakunta, ja siitäkin ovat vielä raajarikot jäl- lellä. Seitsemän miljoonaa kuului olevan surmattu ja neljäkymmenvilsi mil- joonaa on muuten saatettu vailiksi- si, — osa niinkin pahasti että ei edes Canadian Pacific rautatehtäviä, tai muutaan feodalismin ylläpitäjät taida voia, että enää käytä. Siinä tuos sivistystaistemme! Itävallassa kuuluu tulevan huono vuosi, kun maa on ristetty jo niin voimattomaksi, että se ei kasvata enää mitään. Kuuluu puuttuvan lan- taa. Pohjois-Ranskassa ei ollenkaan va- liteta lannan puutetta, mutta vuoden tulo toivelta ei sieltä ole myös- kään ilmoitettu mitään. Suomen viikingillä kuului olevan \$3.75 vk. ja \$2.00 1/2 v. Nämä hinnat ovat voi- massa enään t ä m ä n kuun ajan! Kiihuha- kaapa tilaamaan itsel- lenne TOVERI. Kesäkuun ensimmä- sestä päivästä alkaen maksaa Toveri \$4.00 koko vuosi ja \$2.25 puo- li vuotta. Jos haluatte säästää kaksi "pittiä" pankaa tilauksenne heti tule- maan.